

РЕШЕНИЕ

№ 792

гр. София, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1317** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16, ал.3, изр.второ от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е във връзка с Определение № 146 от 06.02.2023 г., постановено от Административен съд-гр.Р. по адм.дело № 32/2023 г., с което е изпратена по подсъдност на АССГ жалбата на Ю. К., гражданин на Турция, [дата на раждане], подадена чрез адв.М., против Отказ за влизане в Република България, издаден с № 3/06.01.2023 г. от контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП-Р. Д. мост.

В жалбата са релевирани доводи, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, необоснован, постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.М., който поддържа жалбата и моли Съда да я уважи, като отмени оспорената заповед и присъди в полза на жалбоподателя разносните по делото по приложен списък. Представя писмена защита и допълнителна писмена защита с развити подробни съображения в подкрепа на тезата си.

Ответникът – контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП- Р. Д. мост,

в с.з. не се явява, а процесуалният му представител юк.К. моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Не претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки с развити подробни съображения в подкрепа на тезата си, като в същите прави и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за встъпване в длъжност от 20.07.2015 г. (л.28) на РДГП-Р., мл.инспектор С. К. Я. е преназначена на длъжност ст.полицай в ГКПП-Р. в ГПУ-Р.. Приложен е Формуляр-образец за изготвяне на длъжностна характеристика № 3282р-15443/06.07.2022 г. (л.24) за указаната длъжност, ведно с протокол за запознаване на служителката с него. Служителката е включена в график за дежурствата на служителите в ГКПП-Р. за м.януари 2023 г. (л.27).

Директорът на ГД "Гранична полиция" в МВР е изпратил до Министъра на вътрешните работи Докладна записка рег.№ 3282р-31531/29.12.2022 г. (л.29), в която е посочил, че в ГДГП е постъпила информация за лица, ангажирани към незаконна дейност по смисъла на чл.280 и чл.281 от НК, изразяваща се в извършване на незаконно въвеждане на лица от българо-турската граница на страната ни и извеждане от нея през българо-сръбската граница, като на основание чл.21а ЗЧРБ във вр.с чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ следва да бъде издадено разпореждане да бъде включен Ю. К., гражданин на Турция, [дата на раждане], в информационния масив на нежеланите в страната чужденци, и във връзка с горното поиска своевременно да бъде актуализиран информационният масив съгласно Инструкция № Из-40/29.08.2011 г.

С карта за санкция на чужденец по ЗЧРБ № 405127/04.01.2023 г. (л.60), Ю. К., гражданин на Турция, [дата на раждане], е вписан с наложена мярка по чл.21а ЗЧРБ. От приложената справка за пътуване на лице-чужд гражданин, отнасящ се до Ю. К., гражданин на Турция, [дата на раждане] (л.74) се установява, че чуждият гражданин многократно е влизал и излизал в страната ни с товарен автомобил И. рег.№ 15PY797 през ГКПП К..А., К., Г., К..

От приложената справка за лице-чужд гражданин със забрана за влизане в РБългария (л.10 от адм.дело № 32/2023 г. на АС-гр.Р.), се установява, че Ю. К., гражданин на Турция, [дата на раждане], има наложена забрана за влизане в РБългария на основание чл.21А ЗЧРБ, съгласно докладна записка рег.№ 3282р-31531/29.12.2022 г.

С Отказ за влизане в Република България № 3/06.01.2023 г. (л.9 от адм.дело № 32/2023 г. на АС-гр.Р.), издаден от С. К. Я., контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП-Р. Д. мост, е отказано влизане в страната на Ю. К., гражданин на Турция, [дата на раждане], с мотив, че същият е вписан със забрана за влизане в страната и е включен в националния списък. Отказът е връчен лично срещу подпис на оспорващия на 06.01.2023 г.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства (л.20, л.73, л.59). От дирекция "Миграция" в МВР, с писмо вх.№ 2-111/14.01.2023 г. по описа на АССГ е приложена доказателства от образуваната преписка по отношение на чуждестранния гражданин, представляващи класифицирана информация (прил.1).

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 06.01.2023 г., а жалбата е

депозирана по ел.път на 20.01.2023 г. в 17,49 ч до АС-гр.Р. (л.68-71), в рамките на преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на обжалване административен акт, от надлежно упълномощен адвокат (л.4 от адм.дело № 32/2023 г. на АС-гр.Р.), и при наличието на правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК - условия за редовно действие на административните актове.

Отказът е издаден от компетентен орган - ст.полицай в ГКПП-Р. в ГПУ-Р. при ГД "Гранична полиция", на когото изрично нормата на чл.3 ППЗЧРБ е предоставила правото да издава отказ за влизане в РБ спрямо чужденци, които не отговарят на изискването за влизане и пребиваване в РБ: Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Според цитираната разпоредба компетентни да издадат отказ за допускане в страната са органите за граничен контрол. Аналогична е разпоредбата на чл.31, ал.1 от Инструкция № 81213-813/09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП. В чл.3, ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се извършват на граничните контролно-пропускателни пунктове на обособени за целта работни места. Обособените работни места, на които се извършва гранична проверка на всички преминаващи през ГКПП лица, представляват проверка на първа линия, а в чл.13, ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се осъществяват от граничните полицаи на ГКПП при ГПУ в РДГП и по аргумент от алинея втора- право за самостоятелно осъществяване на гранични проверки и достъп "граничен контролор" до Автоматизираната информационна система (АИС) "Граничен контрол" се дава на граничните полицаи, преминали обучение и успешно положили изпит, със заповед на директора на съответната РДГП.

Отказът е издаден от компетентен орган, защото съгласно чл.45 от Правилника за устройството и дейността на МВР ГД "Гранична полиция" е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по чл.6, ал.1, т.1-3, 5-7 ЗМВР - оперативно-издирвателна, охранителна, разследване на престъпления, осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112), информационна и контролна. По силата на чл.6, ал.2 ЗМВР за изпълнение на дейностите по ал.1 ГДГП извършва дейности по наблюдение на границата, противодействие на незаконната миграция, контрабандата и трафика на хора, гранични проверки на преминаващите през границата лица и вещите в тяхно владение и транспортни средства, включително в зоните и обектите по чл.39, ал.3 ЗМВР; граничните проверки се извършват в съответствие с Регламент ЕС 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (ОJ, L 77 от 2016 г./ приемане, придружаване и предаване на

нарушители на режима на влизане и пребиваване от и на други държави в съответствие със закон или международен договор, по който Република България е страна.

Контролни правомощия в тази връзка са предвидени и в разпоредбата на чл.102, ал.1, т.2 ЗМВР, която предвижда, че за осъществяване на граничен контрол полицейските органи извършват гранични проверки на лицата, предметите в тяхно владение и превозните средства и не допускат преминаването им през ГКПП, когато те не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт, или са налице мерки, ограничаващи движението им през държавната граница. Според чл.31, ал.1 от Инструкция № 8121з-813/09.07.2015 г., в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

В долния десен ъгъл на отказа е посочен Контролиращ служител, с подпис и печат, а титулната част на отказа са посочени трите имена на служителя, който го е издал.

Оспореният акт отговаря изискванията за форма, като формулярът се издава по образец и съгласно чл.14, § 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в чл.6, § 1, и не спада към категориите лица, посочени в чл.6, § 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ, могат да го обжалват, като обжалването се извършва в съответствие с националното право. Регламентът има директен ефект и по силата на примата на правото на ЕС над вътрешното законодателство е пряко приложим при противоречие с националноправна норма. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове.

В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези

доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Съдът намира, че оспорената заповед не е издадена в нарушение на изискванията на чл.59, т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 г. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В конкретния случай административният орган е посочил правното основание на акта чл.21а ЗЧРБ - чужденецът е вписан със забрана за влизане в РБългария в национален списък, при което безспорно е налице посочване както на правното основание, така и на фактическо такова. По силата на чл.21а ЗЧРБ отказва се влизане на чужденец, спрямо когото са налице основанията на чл.10, ал.1 ЗЧРБ, като в отказа е посочено, че оспорваният е включен в национален списък и е налице забрана за влизане в РБ и в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в РБългария, служителят съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

С оглед на това Съдът приема, че актът е издаден в изискуемата форма и е валиден като обективиращ данни, посочени в стандартния формуляр. В чл.16, ал.3 ЗЧРБ е посочено, че на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Образецът на формуляра се утвърждава с акт на Министерския съвет. В случая оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени: под № Н в бланката - вписан е със забрана за влизане в страната (причина, означена с буквата Н от бланката на отказа и в националния списък). Посочената правна разпоредба за отказа е чл.21а ЗЧРБ и отказът съдържа минимално необходимото съдържание, налице е и разпоредителна част и тя се състои именно в това.

При издаване на отказа спазени процесуално правните и материално- правните разпоредби на ЗЧРБ и ППЗЧРБ.

Правната регламентация на пребиваването на чужденците в РБ се съдържа в ЗЧРБ, в чийто чл.22 е посочено, че пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на-виза по чл.9а, ал.2, т.3 и 4, международни договори или договори на Европейския съюз с трети държави за безвизов режим, актове на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република България, разрешение на службите за административен контрол на чужденците В чл.23 ЗЧРБ е визирано, че чужденците пребивават в РБългария: краткосрочно – до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период от датата на влизането в страната, продължително - с разрешен срок до една година, освен в случаите, предвидени в този закон; дългосрочно – с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване

след подадено заявление и постоянно - с разрешен неопределен срок.

В чл.2, ал.1 от закона е посочено, че чужденец е всяко лице, което не е български гражданин. Легално определение на понятието чужденец е дадено и в § 1, т.1 от ДР на ЗУБ, според която "чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство.

В Инструкция № 8121з-813 от 9 юли 2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, издадена от министъра на вътрешните работи в чл.2, ал.1 е посочено, че граничната проверка представлява система от последователни действия и организационни мерки по отношение на всяко преминаващо през държавната граница лице с цел установяване на неговата самоличност, наличието на необходимите условия за преминаване през държавната границата и липсата на мерки, ограничаващи движението му през границата на Република България. Граничните проверки включват и проверки на превозните средства и вещите във владение на лицата, които пресичат границата. По аргумент от чл.17, ал.1 от Инструкцията преди началото на дежурството Началникът на група/смяна (командирът на отделение) провежда инструктаж и извършва първоначално разпределение на състава на смяната по работни места, което се отразява в оперативния дневник на ГКПП, а всички последващи промени в разпределението на състава на смяната по работни места и времето, в което са извършени, се отразяват в оперативния дневник. Г. полицаи на първа линия осъществява цялостна гранична проверка, като приема документа за пътуване от влизания през границата чужденец, при което установява самоличността на лицето чрез идентификация, проверява валидността на документа за пътуване - срокът му трябва да изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на страната и да е издаден в рамките на предходните десет години, проверява документите за пътуване за наличие на признаци за фалшифициране или подправяне, извършва проверка дали лицето отговаря на условията за влизане, посочени в чл.5 от Кодекса на шенгенските граници, като извършва проверките по чл.7, т.3 от Кодекса на шенгенските граници, включително и за предишно пребиваване и срока на престой на лицето на територията на Република България, извършва проверка в АИС "Граничен контрол" с цел установяване дали чужденецът, превозното средство и вещите, които пренася, не представляват заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки, полага входен граничен печат в документа за пътуване Изрично в чл.31, ал.1 от Инструкцията е визирано, че в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Служителят, установил обстоятелствата по ал. 1, уведомява незабавно началника на смяната или командира на отделение за случая, който предприема действия по организиране връщането на лицето на територията на държавата, от която идва, и връчва екземпляр от формуляра на чужденеца. За чужденеца, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

От доказателствата по делото е установено, че оспорваният е пристигнал в РБългария на 06.01.2023 г. и след извършена справка в система "Граничен контрол" е установено, че лицето протича по линия Z: забрана за влизане в РБ, основание чл.21а ЗЧРБ, и на основание чл.10, ал.1, т.14 във вр.с чл.21а ЗЧРБ, гражданинът на Турция не е допуснат в страната като фигуриращ в карта за санкция на чужденец по ЗЧРБ № 405127/04.01.2023 г., и е изготвен

оспореният Отказ за влизане. Изпълнена е процедурата, регламентирана в Инструкцията и не са нарушени процесуално-правните разпоредби.

Следва да бъде отбелязано, че органът, издал отказа, действа при условията на обвързана компетентност и не притежава правомощия на свободна преценка дали да издаде отказа или не, а е длъжен при наличие на данни в АИС (каквато е настоящата хипотеза), да издаде акт за отказ за влизане в страната. Неоснователен е доводът на оспорващия, че същият не се е запознал със заповедта за налагане на забрана за влизане в РБ, защото тази Заповед, както твърди оспорващият, не е част от административната преписка, същата не се намира и при ответника по оспорването, защото вписването на забраната в АИС е достатъчно основание при нейното излизане в АИС да обуслови издаването на отказа. Още повече, тази забрана не е наложена от ответника по оспорването, същата не е част от административната преписка и ако оспорващият иска да разбере мотивите за издаването и съответно да я оспори, то следва да я изиска от органа, който я е издал.

Съдът намира, че не е било необходимо оспорващият да е бил запознат с докладната записка на Директора на ГДПП, с което той е следвало да бъде вписан в списъка на нежеланите в страната чужденци, защото то не е част от административното производство, а представлява предхождащо действие преди издаването на отказа. Наред с това, обстоятелството, че оспорващият не е запознат с тази докладна записка, по никакъв начин не може да доведе до извод, че на него му е преградено правото на защита, още повече, че при наличие на включен чужденец в списъка, органът няма право на преценка дали да издаде отказ за влизане или не, а е длъжен да го издаде.

Неоснователно е твърдението на оспорващия, че той е вписан незаконосъобразно в списъка на нежеланите в страната чужденци съгласно Инструкция рег.№ RB 202000-001-10/8-Из-40/29.08.2011 г. за условията и реда за поддържане и актуализиране на информационния масив на нежеланите в страната чужденци, издадена от Министъра на вътрешните работи, Министъра на външните работи и Председателя на ВАС и самото вписване представлява едно незаконосъобразно вписване. На първо място, самото действие по вписването не може да бъде предмет на съдебна проверка в настоящото производство, тъй като вписването представлява действие и ако оспорващият не е доволен от вписването има друг процесуален ред за защита, а косвен съдебен контрол в административното производство е недопустим. ВАС неведнъж се е произнасял в смисъл, че предходна или последваща заповед не е предмет и не може да бъде предмет на съдебен контрол в производство, образувано по жалба срещу друг административен акт. В административното производство се преценява законосъобразността на пряко обжалвания административен акт и косвен съдебен контрол върху друг административен акт е недопустим. Така Решение № 4868 от 16.05.2007 г. по адм. д. № 2555/2007 г. на ВАС, Решение № 2937 от 05.03.2010 г. по адм. д. № 16743/2009 г. на ВАС.

Съдът дължи произнасяне по спора, с който е сезиран и за неговото разрешаване и следва да установи приложимия закон и фактите, които осъществява конкретна хипотеза на правна норма, за да бъде приложена съответната диспозиция или санкция. В настоящото съдебно производство, чийто предмет на съдебен контрол на отказ за влизане в страната, не може да се извършва косвен съдебен контрол върху други актове или върху действия и актове на други органи. Прилагането на "косвен" съдебен контрол в административния процес е в противоречие с изрични норми на АПК - чл.129, уреждащ съединяването на жалби като единствена хипотеза, чл.132 и чл.133, уреждащи подсъдността. Възможността за контрол относно действителността на административни актове, от които се поражда права или задължения, е ограничена изрично от специалния процесуален закон. В случая не е налице и хипотезата на чл.17 ГПК във връзка с чл.144 АПК, защото е налице противоречие на основни принципи на административния процес относно предмета на съдебния спор, който е различен от този в гражданския процес и не е налице неуреден случай.

Наред с това от доказателствата по делото е установено още, че оспорващият е включен в

списъка на нежеланите в страната чужденци именно защото представлява заплаха за националната сигурност, като подробно в преписката на Д"Миграция" е посочено в какво точно се изразява тази заплаха. По делото се съдържат доказателства за наличието на основание за вписване и ако оспорващият не е съгласен с вписването, то той има друг процесуален ред за защита, а не по пътя на косвен съдебен контрол.

Разпоредбата на чл.4, ал.1, т.2 от Наредба № 8121з-465 за организацията и функционирането на Националната Ш. информационна система на Република България предвижда, че в НШИС се обработват сигнали за граждани на трети страни, за които има издаден отказ за влизане съгласно чл. 44в от Закона за чужденците в Република България (чл.24 от Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II). В случая, на основание чл.24, § 1 от регламента и по реда на чл. 4, ал.1, т.2 от Наредба № 8121з-465, в НШИС е въведен сигнал, подаден от ДАНС с указаното писмо и посочено основание - Забрана за влизане в РБ за срок от 10 години на основание чл.21а ЗЧРБ. Следва да бъде посочено, че едно от условията за влизане на граждани на трети на територията на държавите членки съгласно чл.6, § 1, б.г) от Кодекса на шенгенските граници е да не са регистрирани в ШИС като лица, за които има сигнал за отказ за влизане. По смисъла на чл.2, т.7 от Кодекса на шенгенските граници "лица, за които има сигнал за отказ за влизане" означава всеки гражданин на трета страна, който е регистриран в Ш. информационна система в съответствие със и за целите, установени в членове 24 и 26 от Регламент (ЕС) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета.

Съгласно чл.10, ал.1, т.19 ЗЧРБ се отказва влизане в страната на чужденец, когато е лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане. Оспорващият е чужденец, гражданин на трета страна и същият е лице, за което е подаден сигнал в ШИС за отказ за влизане на територията на РБългария, въведен по чл.24 от Регламент (ЕО) 1987/2006 г. Отбелязването във формуляра за отказ (Н) вписан е със забрана за влизане в страната в S. (ШИС) и включен в национален списък не води до незаконосъобразност на Отказа. Отказът е съобразен и с преследваната от закона цел - да не се допусне влизане в страната на лица, по отношение на които има наложена забрана за влизане и са включени в национален списък за недопускане на територията на страната.

В контекста на изложеното Съдът намира, че отказът отговаря на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляна не предявеното срещу него оспорване.

С оглед изхода на спора претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за присъждане на разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. К., гражданин на Турция, [дата на раждане] , против Отказ за влизане в Република България, издаден с № 3/06.01.2023 г. от контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП-Р. Д. мост.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: